

„NEM HOZTAM SEMMIT... DE TIED AZ EGYIK VESÉM”

Dr. Gárdos Csaba komoly vesebetegsége miatt szervátültetésre szorult, és tavaly év végén esélyt kapott az életre. Szerinte nem véletlen, hogy újjászületésének története az *Irgalmasság* évében zajlott le. Egy családi barát ajánlotta föl a veséjét.

♦ „1990-ben házasságot kötöttem Magyarország egyik legjobb nephrológusának, dr. Makó Jánosnak leányával. Nem „célzott beházasodás” volt, hisz veseproblémám csak öt év múlva derült ki egy rutin vérnyomás-ellenőrzéskor. A 150/90 körüli értékre Makó tanár úr vérvételt indítványozott, amelyből a veseelégtelenség első jelei látszottak. A betegséget volt kitől örökölnöm, Édesanyám halott donoros veseátültetés révén kapott új életet. Kisebb csoda volt, hogy Magyarország akkori legügyesebb „sebészkeze”, Perner Ferenc professzor éppen akkor egy napot Magyarországon töltött, és bár itthonlétét házassági évfordulójának megünneplésére szánta volna, helyette „szívesen” ment a műtőbe. Édesanyám ezzel a vesével az átlagot jócskán meghaladó plusz 19 évet élt.

Folyamatosan jártam én is kontrollra a Transzplantációs Klinikára dr. Wágner László doktor úrhoz, aki mindkettőnk kezelője volt. Nem mondom, hogy nem tudtam volna jobb programot elképzelni az anya–gyermek kapcsolat elmélyítésére, de mégis sokat jelentett, hogy együtt mentünk. A vesém 20 évig tisztességesen küzdött, de akkor feladta. 2015. október 30-án katétert implantáltak a hasamba, és a hasi dialízis kezelést másnap elkezdtek. A több mint kéthetes, Szent Margit Kórházban végzett kezelés után megtanultam a gépet használni és minimálisra szorítani a fertőzés veszélyét. Fantasztikus támogatást kaptam a szakápolóktól és orvosoktól!

A beültetés utáni napon egy kedves családi barátunk, Méhész Ottóné Éva meglátogatott a kórházban, és belépve az ajtón csak ennyit mondott: »Nem hoztam semmit enni és inni neked, de tied az egyik vesém.«

„Éva 63 éves, sok gyermek és unoka édesanyja és nagymamája, egy katolikus közösségbe járunk évek óta. Több vizsgálat után kerültünk az Etikai Bizottság elé. Éva azzal indokolta döntését: »Senki nem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért«. Meggyőző érv.

Kórházi elhelyezésünk remek volt, kétágyas szobába kerültünk, épp csak Dunára néző nem volt. Az élődonoros átültetés során az egy szobában fekvő betegek egymást támogatják, együtt élik át a nehéz és a csodás pillanatokat. Az átültetés reggelén Éva

nyugtatót kapott, és ettől gyakorlatilag elájult, mert soha életében nem szedett gyógyszereket. Vidáman érkeztem a fertőtlenítő fürdőből, de Évára nézve arra gondoltam, az átültetésem véget ért, mielőtt elkezdődött volna. A gyors orvosi beavatkozásnak köszönhetően Éva mégis hamarosan indulhatott a műtőbe. Ekkor volt még egy szemüvegpárásító esemény: Éva elkezdett énekelni. „Jézus életem, erőm, békém, Jézus társam, öröömöm! Benned bízom, mert te vagy az Úr, már nincs mit félnem, mert bennem élsz.” A nővérek is énekeltek vele.

Az átültetés utáni első hat nap krónikája:

A napi gyógyszermennyiség 24 tablettá, enni már nem is kell, hisz jóllakáshoz ez elegendő. Éva folyamatosan fájdalmat érez a kivett vese helyén, az ágyban egy-egy fordulás rémálom. A mellékhelyiség látogatása felér egy maratoni futással.

Orvosaink naponta többször látogatnak, akár este 8-kor, 10-kor is, de hétvégén is rendszeresen, empátikusak és professzionálisak. Éva, bár öt nap után hazamehetne, tizenegy napig marad, hogy támogasson. Senkit nem enged a szobába, nehogy megfertőzzenek, jobban izgul vesénk épségéért – amelyet 63 évig ő hordozott –, mint én magam. Neki az a jó, amit én szeretnék, képes a legbolondabb tévés vetélkedőket is megnézni a kedvemért. Biztatása sokat segít a gyógyulásban. Állandóan pozitív volt, miközben veséjének kivétele legalább akkora műtét, mint a beültetés.

Számtalan üzenetet, támogatást, imát kapott Éva a barátaitól, és kaptam én is, és tudom, hogy Édesanyám, aki a műtét előtt négy héttel halt meg, odaátrol segített.

Később az is kiderült, hogy Évának abban a pillanatban jutott eszébe, hogy odaadja az egyik veséjét, amikor belépett a kórházi szobámba. ♦